

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. december 2008
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2008-792-0728
Dok.: LOJ41497

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 158 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 14. november 2008. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 158 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Har ministeren kendskab til sager, hvor personer, der er idømt fængselsstraf for seksuelle overgreb mod børn, under prøveløsladelse har begået nye seksuelle overgreb mod børn?”

Svar:

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at der ikke sker opgørelse af antallet af sager, hvor personer, der er idømt fængselsstraf for seksuelle overgreb mod børn, under prøveløsladelse har begået nye seksuelle overgreb mod børn.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har dog oplyst, at der er lavet undersøgelser vedrørende behandling af grupper af sædelighedsdømte, som tillige omfatter kriminelt recidiv.

Slutrapporten fra marts 2004 om forsøgsordningen vedrørende en forstærket behandlingsindsats over for personer, der er dømt for seksualforbrydelser, indeholder en undersøgelse af seksualforbrydere, som enten er idømt betinget straf med vilkår om psykiatrisk/sexologisk behandling eller ubetinget fængselsstraf på op til 4 år. Denne undersøgelse tyder på, at højst 5 pct. af de undersøgte grupper af dømte recidiverer til en ny seksualforbrydelse. Der er dog tale om en kort observationsperiode.

Rapporten om behandling af sædelighedskriminelle i Anstalten ved Herstedvester fra 2006 viser, at ingen af de undersøgte personer har begået ny sædelighedskriminalitet, mens de var i kønsdriftsdæmpende behandling bestående af både hormonel medicinsk behandling og et psykoterapeutisk forløb. Rapporten viser desuden, at behandlingen havde en længerevarende effekt på nogle af de undersøgte personer, hvilket vil sige, at de enten ikke har begået ny sædelighedskriminalitet efter behandlingens ophør, eller at tidspunktet for ny sædelighedskriminalitet blev væsentligt udsat.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har gjort opmærksom på, at disse undersøgelser drejer sig om sædelighedskriminalitet generelt og ikke specifikt sædelighedskriminalitet rettet mod børn.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har endvidere oplyst, at der er iværksat et forskningsprojekt som opfølgning på den ovennævnte slutrapport,

der har til formål – efter en længere observationsperiode og på grundlag af et større datamateriale – at etablere en bedre mulighed for at vurdere effekten af behandling af seksualforbrydere. Projektet omfatter tre delundersøgelser: 1) visitation af de dømte, 2) behandlingseffekt og 3) recidivundersøgelse. Undersøgelsen forventes at gøre det muligt at vurdere, hvilke faktorer, f.eks. kriminalitetens art eller sociale forhold, der har betydning for behandlingsresultaterne. Det forventes desuden at blive muligt at vurdere, hvorvidt der er grupper blandt seksualforbryderne, der profiterer mere af en form for behandling frem for en anden form for behandling. De første resultater forventes at foreligge i efteråret 2010.